

Peter Van de Veire

Vroeger was ik gênant braaf

tekst Annelies Rutten foto's Koen Bauters

Tot zijn puberteit was hij een brave gast. 'Ik was nooit aan 't zagen, altijd blij met wat ik had.' En eigenlijk is er niet zoveel veranderd. 'Die Ochtendshow, dat is toch het plezantste wat een mens kan doen?' Peter Van de Veire (36) legt zijn hart in zijn job en neemt het ijle gevoel in zijn hoofd erbij. 'Aan het slaapttekort wen ik waarschijnlijk nooit.'

Zou hij het met opzet hebben gekozen, het helrode T-shirt met gouden letters? Om de aandacht af te leiden van de vermoeidheid die zich onvermijdelijk in zijn lichaam heeft genesteld. Niet dat het opvalt, maar hij voelt het wel. Het kruipt in je kleren als je iedere dag om 3.45 uur je nest uit moet om 'de ochtend te doen.' Als je in het weekend dan ook nog fuiven animeert en er gekookt moet worden voor de huwelijksverjaardag van je ouders, dan wreekt zich dat. 'En nu nog een interview', zegt Peter Van de

Veire. 'Ik zat er wel een beetje mee.' Maar zodra we aan tafel schuiven nadat hij op automatische piloot twee koffies heeft bereid, komen de woorden snel. 'Ik was best in vorm vanochtend. Op een bepaald moment deed ik alsof ik door een krant werd aangevallen. Soms vraag ik me zelf af: *Waar haal ik dat nu weer?*'

We kunnen er niet buiten: deze job bepaalt je leven alleen al door de uren.

'De eerste week dacht ik: *Is het dit maar?* De dinsdag van de week erna ben ik fysiek en mentaal ingestort. Het is loodzwaar en het went nooit. Je zit ook constant met dat ijle gevoel in je hoofd. Nu heb ik het bijvoorbeeld heel erg. Ken je dat, het gevoel dat je krijgt als je niet slaapt? Maar er staat iets tegenover: dat onwaarschijnlijke programma waar ik mij kapot mee amuseer. Dan zeg je: *Oké, ik neem het er wel bij.*'

Je doet het nog graag?

'Heel graag. Vooral voor mezelf, als ik heel eerlijk ben. En als mensen het graag horen, stemt mij dat tevreden. We willen de mensen *goesting* doen krijgen in de dag. Mensen zeggen soms: *Zonder jullie was ik niet naar mijn werk vertrokken.* Wat onzin is natuurlijk, maar wij horen dat graag. Radio heb je zelf in de hand. Het is een klein dictatuurstaatje waarin je heel erg je eigen ding kunt doen. Ik heb ooit acht uur per dag boeken versjouwd. Alle respect voor de mensen die het elke dag doen, maar wat ik nu doe is zoveel leuker.'

Het gaat er soms lichtjes absurd aan toe in je prettig gestoorde programma.

'Mensen moeten het gevoel krijgen dat er elk

moment een blauwe koe uit de lucht kan vallen. Of dat Justin Timberlake kan binnenstappen – pas op, misschien dóet die dat op een dag ook. (*lacht*) Kortom, dat ze niets mogen missen. En verder is het de aard van het beestje zeker? Als die krant me vanochtend aanvalt, vanwaar komt dat dan? Geen idee. Dan zie ik Sofie (*Lemaire, Peters sidekick in de Ochtendshow, nvdv.*) bijna wanhopig kijken.'

Wat is de meerwaarde van duopresentatie? Iedereen doet het tegenwoordig.

'Sofie is een soort verbale boksbal. In plaats van dat je tegen de luisteraars praat, die – laat ons eerlijk zijn – nogal weinig terugzeggen, heb je iemand waarmee je duelleert. Dat maakt het scherper en fijner. Sofie kan af en toe ook lekker feministisch uit de hoek komen. *Seksistische macho met uw jeanettenstreken*, ik kan me voorstellen dat vrouwen dat af en toe van mij denken. En laat ons eerlijk zijn: Sofie is ook ontzettend seks. Wat wij binnenkrijgen op sms! *Sofietje wanneer gaan we eens eten?* Het is de moeite.'

Hoe zit het met sms'jes voor jou?

'Die zijn er ook. En gekke mails van vrouwen met allerlei voorstellen. Heel raar. Ze beginnen altijd met...'

interview

Ik doe de gekste dingen op een podium, maar aan de kassa van de Hema krijg ik een rode kop als drie miekes vragen of ik op de foto wil

Laat mij raden 'Normaal doe ik dit niet, maar...'?

'Ja ja! Stuur jij die of zo? (lacht) Of ook wel: je zult deze mail wel nooit lezen en dan een heel epistel van mensen die me wat beter willen leren kennen. Ik neem het ze niet kwalijk, maar ik antwoord er niet op. Ik heb ook nog posters van Samantha Fox boven mijn bed gehad.'

Samantha Fox!

'Ja, maar ook van David Bowie en Nick Kershaw. Ik was jong. Een mens moet ergens beginnen. Wat had jij? Tom Cruise en witte paarden?'

Zwarte paarden. Maar goed, went het, die sterrenstatus?

'Paarden, zie je wel! Maar of het went? Er verandert veel als je op televisie komt. Er is een moment geweest dat ik veel te veel op het scherm kwam en dacht: *Overdrijf niet, voor je het weet ben je Sergio en kunnen ze je gezicht niet meer zien.* Maar ik vind het vooral fijn. Omdat mensen Studio Brussel leren kennen. En omdat het mijn ego streelt natuurlijk. Alleen is het soms vervelend dat ze geen scheiding maken tussen mijn werk en privé. Ik doe de gekste dingen op een podium, maar aan de kassa van de Hema krijg ik een rode kop wanneer drie miekes vragen of ik op de foto wil.'

Maar je doet het wel?

'Wat kan ik zeggen? *Laat mij gerust?* Ik zou moeten zeggen: *Bedankt dat je luistert.* Mensen denken ook dat ik altijd ben zoals op de radio. *Als die mens zijn mond opendoet, zal*

het wel om te lachen zijn. Terwijl ik niet altijd zo ben. Natuurlijk heb ik graag aandacht, maar te veel is te veel. Ik eet ook graag chocolade, maar van drie pakken na elkaar krijg je buikpijn.'

Je animeert ook fuiven. In radiospotjes word je aangekondigd als party animal. Terecht?

'Het is niet dat ik vipfeestjes afschuim om me te pletter te zuipen. Dan zou ik echt wel aan de drugs moeten gaan. Ik heb wel altijd als laatste op de dansvloer gestaan. En plaatjes aanvragen. Nu breng ik op fuiven de *Peter Van de Veire Love Show*. Met een danspaal en een paar gekke pakjes. Dat gaat mij goed af. Ik sta te springen en de mensen op te juttten. Heel geestig.'

Wat voor kind was jij? Het lijkt zo makkelijk om te veronderstellen dat jij een tafelspringer was.

'Van geen kanten. Tot mijn puberteit was ik een heel brave gast. Gênant braaf soms. *Den onzen moet nooit iets hebben*, zei mijn vader. Ik was nooit aan het zagen, altijd blij met wat ik had. Ik was ook gelukkig. Ik had fijne ouders en een geweldig geestige grootmoeder, bij wie ik woonde. Ik heb wel eens de etter uitgehangen, maar dat was niet uit rebellie, eerder omdat ik waarschijnlijk toch enkele kiemen van etterschap in me had.'

Ik vroeg het vooral omdat je nu wel veel lawaai maakt.

'Lawaai, dat is goed gezegd, ja. (lacht) Dat is begonnen in de Chiro. Een bonte avond waarop niemand iets wou doen en ik met de leider een valse eucharistieviering in elkaar bokste. Ik stak ook spontaan mijn vinger op in de klas en bracht twee nummers in de play-backshow van de school omdat er anders niet genoeg was.'

Vinden je ouders het goed wat je doet?

'Ja en neen. We hebben erover gepraat toen ze kwamen eten voor hun 39ste huwelijksverjaardag. Mijn ouders zijn arbeiders die veel te hard gewerkt hebben voor wat ze daarvoor in de plaats hebben gekregen. Mijn moeder is op haar 53ste ontslagen omdat het bedrijf sloot.

Ze hebben altijd gezegd: *We willen dat je het beter hebt dan ons*, en me hard gestimuleerd om een diploma te halen. Mijn professioneel leven verliep nogal woelig in het begin. Ik veranderde vaak van job, terwijl zij hun hele leven in hetzelfde bedrijf hebben gewerkt. Dan zeiden ze wel: *Jongen toch, wat doet gij nu?* En nu zijn ze bijzonder trots. Ze lopen er niet mee te koop, maar ik voel het.'

39 jaar getrouwd. Dan ben jij de zoon die ze uitnodigt om te eten?

'Hmmm... Vooral de zoon die veel te weinig langsgaat en zijn geweten wil sussen. Ik zie ze te weinig, maar ook dát weten ze en af en toe geven ze een steekje onder water.'

Ben jij de man die typische mannendingen doet als voetballen en biljarten?

'Het meest mannelijke dat ik doe, is in de pinnten vliegen en slechte moppen vertellen. Ik ben geen wielertoerist, kaarter of biljarter. Maar dat is ook door mijn agenda, die mij bijna opeet. Als ik gasten hoor die dat wel doen, denk ik: *Dat is wel geestig, maar toch ook niet te vaak.* Breien daarentegen, en macramé! (lacht) Och, ik heb gewoon goede vrienden waarmee ik fijne dingen doe. En ook wel vriendinnen.'

Je hebt lang geturnd. Waarom koos je voor die sport?

'Het is een heel intense manier van sportbeleving. Je bent met alle delen van je lichaam bezig. Om een goede handstand uit te voeren, moet je de tenen strekken. Het is ook heel esthetisch. Ik dweeptte ook wel met die Russische beren aan de ringen, precies afgestoft. Ik was een fan van de films van Rocky, niet voor het boksen, maar omdat die gasten een gespierd lichaam hebben.'

Doe je nu nog aan sport?

'Niets, behalve die fuiven. Af en toe heb ik een aanval van lopen, maar eigenlijk doe ik dat niet graag en hou ik het niet vol.'

Ik heb altijd een beetje medelijden met mannen die in de winkel achter hun vrouw aan sloffen en afzien. Ik shop liever zelf

Doe je iets om gezond te blijven?

'Ik probeer gezond te eten. Als ik kook, werk ik met deftige ingrediënten, hoewel ik ook geweldig van het frietkot kan genieten. Ik maak mezelf wijs dat gezond leven me zal helpen om dit hectische leven vol te houden. Vroeger had ik heel slechte eetgewoontes. Mijn ouders komen uit een boerenmilieu. Er was genoeg eten. Veel en stevig. Ik had ook een geweldig recept: Zwanworstjes, in de pan gebakken met veel te veel boter, op een boterham met nog eens boter en ketchup erbij. Dat doe ik nu niet meer.'

Alleen voor de gezondheid? Of ook om er goed uit te zien?

'Dat is ook belangrijk, natuurlijk. Ik word 37, de tijd spaart een mens niet. Ik ben altijd met mijn uiterlijk bezig geweest, als puber al. Ik stond een uur voor de spiegel voor ik de deur uitging. Och, is het ook niet normaal dat een mens er graag goed uitziet?'

Natuurlijk, ik hoor het je graag zeggen.

'Ik heb geen probleem om dat te zeggen. Sommige mensen durven dat niet. Als je er goed uitziet, voel je je beter. En *marcheer* je ook beter. Als ik rond mij kijk, denk ik wel eens: *Voel jij je wel goed in je vel?* Maar er zijn mensen die daar geen boodschap aan hebben.'

Ga je graag winkelen, zoals Tom Barman, die op één dag acht hemdjes koopt?

'Ja! Ik doe dat graag. Er is altijd een drempel als ik de stad in rijd en een parkeerplaats moet zoeken, maar zodra ik binnen ben, ben ik niet te stoppen. Dan ben ik zoals de stylisten: veel dingen uithalen en passen.'

Goed zo. Wij willen gewoon horen dat mannen graag shoppen, Peter.

'Maar natuurlijk. Zelfs in de supermarkt loop ik graag rond. Ik heb altijd een beetje medelijden met mannen die achter hun vrouw aan sloffen en afzien. *Hier Firmin, doe dat eens aan.* En Firmin zegt: *Het zal wel goed zijn.* Dan denk ik: *Nee, Firmin, er hangen veel leukere dingen.'*

Je woont in een dorp. Hoort iemand zoals jij, die volop in het leven staat, niet thuis in de grote stad waar altijd van alles te beleven valt?

'Nee, nee, nee. Ik heb het nodig om de vogeltjes te horen fluiten. Dat je buiten kunt wandelen en naar een optreden gaan, dat mis ik wel eens, maar rust en groen zijn me meer waard. Met de fiets ben ik op twee minuten aan een bos.'

Doe je dat ook?

'Te weinig, altijd te weinig. Maar ja, ik doe het zeker.'

Vanwaar blijven je ideeën komen?

'Ja, wie zal het zeggen? Het is een soort chemisch proces in mijn hoofd. Een mini-BASF met een professor aan het hoofd die proefjes doet. En er zijn er gelukkig veel die lukken. Ik denk soms echt: *Ik ga opdrogen*, maar dat gebeurt gelukkig niet.'

Goede humor, wat is dat?

'Ik vind dat moeilijk. Ik heb nog nooit van mijn programma gezegd dat het humoristisch is.'

Nee, maar we zitten wel continu te lachen in de auto.

'Ik probeer gewoon een goed programma te maken en dat over te brengen naar de mensen.'

Is er een eigenschap die je niet hebt maar wel zou willen?

'Euh.... Ik ben jaloers op mensen die veel met hun handen kunnen. Elektriciteit leggen, waterleiding. Ik denk dan: *Waw*, maar ik heb de drang niet om het te leren.'

En iets waarvan je de drang wel hebt?

'Tets dat in de buurt komt van geduld. Ik heb ooit geprobeerd om voor Canvas documentaires te maken. Maar ik kan niet werken aan lange projecten. Hoe ouder, hoe rustiger zeg-

gen ze, maar ik weet het niet.'

Waarvoor dank je de hemel dat je het hebt?

'Mijn niet aflatend enthousiasme voor simpele dingen. Op een bepaald moment neigde ik naar cynisme, heel hard. Ik had dat opgepikt in de puberteit en het was alsof het zo hoorde. Façades opzetten en mensen compleet belachelijk willen maken. De cynische touch van Herman Brusselmans: *I love it*, maar voor mij hoeft het niet meer.'

De Grote Peter Van de Veire Ochtendshow, elke
weekdag van 6 tot 9 uur op Studio Brussel.

www.stubru.be

Wie is Peter Van de Veire?

- > Werd op 1 december 1971 geboren in Eeklo.
- > Studeerde communicatiemanagement in Gent.
- > Was onder meer stofzuigerverkoper voor hij in 1993 aan de slag ging bij de regionale televisiezender AVS.
- > Stapte in 1997 over naar Ketnet.
- > Begon in 1999 bij Studio Brussel voor de presentatie van *De afrekening* en later zijn eigen namiddagshow. Nu neemt hij samen met Sofie Lemaire het ochtendblok voor zijn rekening in *De Grote Peter Van de Veire Ochtendshow*.
- > In 2004 maakte hij voor Canvas het satirische programma *Verdeel en heers* en in 2007 presenteerde hij *De provincieshow* op Eén.
- > Werd de voorbij twee jaar uitgeroepen tot radiopersoonlijkheid van het jaar.

